

Пето Съобщение

Апостолското Служение в Сътрудничество с Христовото Небесно Служение да Пастирува Божията Църква като Негово Стадо за Изграждане на Тялото Христово и Ново Съживление

Четене от Писанията: Йоан 10:11, 16; 21:15-17;
1 Пет. 2:25; 5:4; Евр. 13:20; Отк. 1:13; 2:1, 7

I. Псалми от 22 до 24 са група псалми, разкриващи Христос от разпъването Му, през пастируването Му, до Неговото царуване в идващата епоха:

- A. Псалм 23, който се отнася до Христос като Пастир в Неговото възкресение и възнесение, е мостът между изкупителната смърт на Христос и Неговото възкресение, което създава църква в Псалм 22 и завръщането на Христос като Цар, който ще си възвърне цялата земя чрез църквата като Негово Тяло в Псалм 24.
- B. В небесното Си служение Христос е пастирува хората и ние трябва да Му сътрудничим, като ги пастируваме; ако това общение бъде прието от нас, ще има голямо съживление на земята, което ще върне Господа.

II. Йоан 21 разкрива апостолското служение в сътрудничество с небесното служение на Христос; това е изпълнението и завършването на Евангелието от Йоан:

- A. Евангелието от Йоан има двадесет и една глави, но всъщност завършва с глава 20.
- B. Цялата книга обхваща земното служение на Христос, започвайки с Неговото възплъщение като Божие Слово, за да стане човек в плът (1:14) и завършвайки с Неговото възкресение като последния Адам, за да стане животворящият Дух (20:22); следователно, глава 21 трябва да бъде приложение.
- B. Въпреки че е правилно да се каже това, по-съществено е да се каже, че Йоан 21 е изпълнението и завършването на Евангелието от Йоан; то завършва цялото Евангелие от Йоан, като показва, че небесното служение на Христос и служението на апостолите на земята си сътрудничат, за да осъществят Божията икономика.

III. В Йоан 10:10-11 и 16 Господ разкрива на учениците, че Той е добрият Пастир, който е дошъл, за да имат овцете живот в изобилие, и че има други овце (езичниците), които трябва да доведе, за да се присъединят към тях (еврейските вярващи), за да бъдат едно стадо (една църква) под един Пастир:

- A. Пастируването на Господа е било първо в Неговото земно служение – Мат. 9:36; вж. 10:1-6.
- B. Пастируването на Господа е второстепенно в Неговото небесно служение (1 Петрово 5:4), за да се грижи за Божията църква, произлизаща от Неговото Тяло.

IV. Господ е възложил на Петър да храни агънцата Му и да пасстирува овцете Му:

- A. Когато Господ останал с учениците Си след възкресението Си и преди възнесението Си, при едно от Своите явявания, Той възложил на Петър да храни агънцата Му и да пастирува овцете Му в Негово отсъствие, докато е на небесата – Йоан 21:15-17.
- B. Това е, за да се съчетае апостолското служение с небесното служение на Христос, за да се грижи за Божието стадо, което е църквата, произлизаща от Тялото Христово.
- B. По-късно, в книгата Деяния, Петър казва: „А ние ще постоянстваме в молитвата и в служението на словото“ (6:4); това е да сътрудничим с небесното служение на Христос за ходатайство (Еврей 7:25) и за служим с Бог на Неговия народ (8:2).

Г. Петър бил толкова впечатлен от това заръчване на Господа, че в първата си книга казва на вярващите, че са като овце, заблудени, но сега са се върнали при Пастира и Пазителя на душите си – 1 Петрово 2:25:

1. Христос обитава в нас, за да бъде нашият живот и всичко останало, но Той също така наблюдава състоянието и ситуацията на нашето вътрешно същество.
2. Той ни пастирува, като се грижи за благополучието на нашето вътрешно същество и като упражнява Своя надзор над състоянието на нашата душа, нашата истинска личност – вж. Евр. 13:17.

Д. Петър увещава старейшините да пасат Божието стадо сред тях, така че когато се яви Пастироначалник, те, верните старейшини, да получат неувяхващия венец на славата – 1 Петр. 5:1-4.

Е. Словото на Петър показва, че небесното служение на Христос е главно да пасе Божията църква като Негово стадо, което произлиза от Неговото Тяло.

V. Следните думи на апостол Павел също показват съчетаването на апостолското служение с небесното служение на Христос да се грижи за Божието стадо:

А. В Деяния 20:28 Павел каза на старейшините в Ефес: „Внимавайте за себе си и за цялото стадо, над което Светият Дух ви е поставил надзорници, да пасете църквата на Бога, която Той придоби със Собствената Си кръв.“

Б. Павел каза: „Аз зная, че след моето заминаване ще навлязат между вас свирепи вълци, които няма да жалят стадото;“ (ст. 29); апостолът не се грижеше за собствения си живот (ст. 24), но беше много загрижен за бъдещето на църквата, която беше съкровище за него и за Бог.

В. Павел казва в Евреи 13:20: „Бог... възкреси от мъртвите нашия Господ Иисус, великия Пастир на овцете, чрез кръвта на вечен завет“:

1. Вечният завет е заветът на новия завет за придобиване на стадо, което е църквата, произлизаща в Тялото и завършваща в Новия Йерусалим; вечният завет на Бог е да завърши Новия Йерусалим чрез пастируване.
2. Бог възкреси нашия Господ от мъртвите, за да бъде великият Пастир, за да завърши Новия Йерусалим според вечния Божи завет.

VI. Главното намерение и цел на апостолското служение, съчетано с небесното служение на Христос, е да се изгради Тялото Христово, което ще завърши Новия Йерусалим за осъществяването на вечната Божия икономика – вж. Еф. 3:2, 8-9; 1 Петр. 5:10.

VII. Въпросът за пастируването на Божието стадо с основната цел и крайното завършване на вечната Божия икономика е споменат дори в „Песен на песните“:

А. „Каж ми, ти, когото обича душата ми, къде пасеш стадото си, къде го успокояваш по пладне?“ — 1:7а.

Б. „излез по стъпките на стадото и паси козлетата си при шатрите на овчарите.“ — стих 8б.

В. „Любимият ми е мой, и аз съм негова; той пасе стадо между кремове.“ — 2:16.

Г. „Аз съм на любимия си, и любимият ми е мой; той пасе стадото си между кремове.“ — 6:3.

VIII. Да пастируваме вярващите е много важно за техния растеж в живота; ние трябва да поемем по пътна пастируването, за да проповядваме евангелието и да съживим църквата:

А. Трябва да се молим: „Господи, искам да бъда съживен; от днес искам да бъда пастир; искам да отида да храня хората, да ги пастирувам и да ги събирам заедно.“

- Б. В Йоан 10 и 21 Господ използва три думи относно пастируването: храни, пастирува и стадо (10:16; 21:15-16); можем да използваме думата стадо и като глагол.
- В. Всички църкви трябва да се научат как да се обединяват, за да могат да се слоят заедно; старейшините и съработниците трябва да поемат водеща роля в това.

IX. Органичното поддържане на златния светилник е небесното служение на Христос да се грижи за църквите в Неговата човечност и да храни църквите в Неговата божественост, за да произвежда победители чрез Неговото органично пастируване – Откр. 1:13; 2:7; Йоан 10:11, 14; 1 Петр. 2:25; 5:4; Евр. 13:20:

- А. Човешкият Син е в Своята човечност, златният пояс символизира Неговата божественост, а гърдите са знак за любов:
 - 1. Христос беше препасан през кръста, укрепен за божественото дело (Изх. 28:4; Дан. 10:5) да създаде църквите, но сега Той е препасан през гърдите, грижейки се за църквите, които е създал чрез Своята любов (Откр. 1:13).
 - 2. Златният пояс символизира Христовата божественост като Неговата божествена енергия, а гърдите означават, че тази златна енергия се упражнява и мотивира от и с Неговата любов, за да храни църквите.
- Б. Христос се грижи за църквите в Своята човечност като Човешкият Син, за да се грижи за тях – стих 13а:
 - 1. Той подготвя лампите на светилниците, за да ги направи подходящи, грижейки се за нас, за да бъдем щастливи, приятни и удобни – Изх. 30:7; вж. Пс. 42:5, 11:
 - а. Господното присъствие осигурява атмосфера на нежност и топлина, за да ценим нашето същество, давайки ни почивка, утеха, изцеление, пречистване и насърчение.
 - б. Можем да се насладим на скъпоценната атмосфера на Господното присъствие в църквата, за да получим хранещия запас на живот – Еф. 5:29; вж. 1 Тим. 4:6; Еф. 4:11.
 - 2. Той подрязва фитилите на лампите на светилника, отрязвайки всички негативни неща, които осуetyават нашето сияние – Изх. 25:38:
 - а. Овъглената част на фитила, емфието, символизира неща, които не са според Божията цел, които трябва да бъдат отрязани, като например нашата плът, нашият природен човек, нашето „аз“ и нашето старо творение.
 - б. Той премахва всички различия между църквите (греховете, недостатъците, провалите и дефектите), така че те да бъдат еднакви по същност, външен вид и изразяване – вж. 1 Кор. 1:10; 2 Кор. 12:18; Фил. 2:2.
- В. Христос се грижи за църквите в Своята божественост със Своята божествена любов, символизирана от златния пояс на гърдите Му, за да храни църквите – Откр. 1:13б:
 - 1. Той ни храни със Себе Си като всеобхватния Христос в пълноценното Си служение на три етапа, за да можем да растем и да узреем в божествения живот, за да бъдем Негови победители, за да осъществим Неговата вечна икономика.
 - 2. Като ходещ Христос, Той опознава състоянието на всяка църква и като говорещ Дух, Той почиства и пълни светилниците с прясно масло, източникът на Духа – 2:1, 7; вж. Изх. 27:20-21; Зах. 4:6, 11-14.
 - 3. За да участваме в Неговото движение и да се радваме на Неговата грижа, ние трябва да бъдем в църквите.

X. Чрез чудесното пастируване на Христос, ние ще Му се наслаждаваме като благословения за нас както днес, така и за вечността – Исаия 49:10; Откр. 7:9-17; Йоан 6:35; 4:13-14; Пс. 36:7-9; 91:1; Исаия 12:1-6; Откр. 22:1.